

условия, имамъ предъ видъ да намѣри начинъ да ги трансформира. Хората заспиватъ отъ въглеродния двуокисъ, както и отъ страданията. Щомъ дойдатъ страданията, за да не заспиватъ, хората трѣбва да се обърнатъ за помощъ къмъ растителното царство въ себе си, да заставятъ растенията да обработятъ излишния въглероденъ двуокисъ. При процеса асимилация или хранене, растенията приематъ въглеродния двуокисъ и го обработватъ въ сложни органически съединения, отъ които се ползуватъ и хората. Като понася страданията разумно, човѣкъ се усилюва, става по-здравъ.

Следователно, здравъ човѣкъ е онзи, който носи страданията съ благодарностъ. Страданията опредѣлятъ силата на човѣшката душа, а радоститѣ — нейнитѣ възможности. Съ други думи казано: чрезъ страданията се изпитва силата на човѣка, а чрезъ радоститѣ — това, което той може да направи. Страданията и скърбитѣ сж пробниятъ камъкъ за човѣка. Чрезъ тѣхъ той се изпитва. И обикновенитѣ, и великитѣ хора страдатъ. И Христосъ, Който казваше, че съ вѣра могатъ гори да се премѣстватъ, като се намѣри въ голѣми страдания, отиде да се моли на Господа, ако е възможно, да отмѣни тази чаша. Като видѣ, че не може да се отмѣни чашата, Той разбра, че трѣбва да преживѣе страданията, да се опита силата му и каза: „Господи, въ Твоитѣ рѣце предавамъ Духа си. Азъ дойдохъ да изпълня